

ARGUMENT

Tetxu és un noi de 18 anys que viu en un poble del País Basc. El pare de Textu era un membre de la banda terrorista ETA, i fa temps va matar un home d'un tret a la nuca i davant del seu pobre fill. Tetxu vivia amb la seva mare Izaskum, però el seu pare feia molts anys que ja no vivia amb ells, per l'assumpte de l'assassinat. A Tetxu li agradava molt Led Zeppelin i per a ell la música que feia Led Zeppelin era música de Déus. Un dia, va arribar al poble un noi que es deia Carlos. Aquest noi va conèixer a Tetxu i li va explicar que havia vingut al poble buscant a un avi seu que no sabia si era mort o encara seguia viu. Tetxu i Carlos es van fer molt amics. Després d'uns dies Tetxu li va presentar a Carlos la seva novia Ainoa, una noieteta de 17 anys que també vivia al poble. Ainoa havia de passar l'estiu amb la seva família fora del poble, i a Tetxu no li agradava haver de separar-se d'Ainoha, però a la mare d'Ainoha no li agradava Tetxu, per la història del seu pare. Durant l'estiu, Carlos i Tetxu eren cada cop més bons amics, i van anar a un concert de U2 a Bilbao, on s'ho van passar d'allò més bé. Per tornar de Bilbao van haver d'esperar el tren del dia següent, i ho van tenir difícil ja que Tetxu es va emborratxar i el pobre va tenir vòmits i marejos. Quan van agafar el tren, Tetxu va estar tot el camí de tornada dormint, a causa de tota la borratxera que havia tingut. Els dies següents, Tetxu només podia pensar en el seu pare. Ja portava un temps pensant-hi, però ho podia aguantar, en canvi ara ja no podia més. Tetxu va demanar-li a la seva mare que li digués on era el seu pare, perquè volia anar a veure'l. A Izaskum li va costar decidir-se, però l'empeny del seu fill per veure el seu pare la va convencer i li va donar l'adreça. El seu pare vivia a França, i es feia dir *Alec Pascal*, i vivia en el número 1 de la *rue des Cerisiers*. Quan Tetxu va arribar a davant de la casa on vivia el seu pare, va baixar de la motu, va entrar, i el va veure al jardí de casa seva. Es van saludar, i el pare de Textu el va convidar a entrar a casa a prendre alguna cosa per veure. Van estar una estona parlant sobre el que va passar feia deu anys, com li anava a l'un i a l'altre, com estava Izaskum, etc. Al cap d'una bona estona, Tetxu va marxar cap al seu poble. Quan va tornar, va anar a ceure Carlos a la pensió on estava instal·lat. Carlos no hi era, i com a Tetxu li resultava estrany, va pujar a la habitació de Carlos. Quan va arribar a dalt, va parar l'orella a la porta i no hi va sentir ningú. Va entrar a l'habitació i va veure que només hi havia fotografies de diaris antics, les fotografies i els diaris eren de quan el seu pare va matar a aquell home. Va mirar al terra i hi va veure una funda de pistola. De cop Tetxu va pensar que Carlos podia ser aquell nen que va veure com el pare de Tetxu matava al seu pare. Tetxu va agafar la moto i va anar a tota pastilla a casa del seu pare. Quan hi va arribar va veure al seu pare assegut al sofà i a a Carlos dret apuntant-lo amb una pistola. Tetxu no s'ho va pensar i es va posar en mig entre Carlos i el pare de Tetxu. Va estar parlant amb Carlos fins que el va convèncer de que no li fes res al seu pare. Després de parlar una estona, Carlos es va calmar i va deixar la pistola i tot va acabar sense cap conseqüència. Uns dies després, Carlos anava a marxar cap al seu poble, quan el tren era a punt de marxar, Carlos i Tetxu es van acomiadar, però estaven segurs de que es tornarien a veure un dia o altre. Finalment el tren va marxar, i tot va acabar bé.

PERSONATGES

Tetxu: En Tetxu és un noi de 18 anys que viu en un poblet del País Vasc amb la seva mare Izaskum. En Tetxu és un noi molt actiu que li agrada molt anar amb la seva novia Ainoa, i amb altres amics. Li agrada molt també prendre cerveses i altres begudes, encara que moltes vegades es queda mig borratxo. A vegades també se sent molt sol a causa de la distància que mantenia amb el seu pare, que era un membre de ETA que va matar un home i es va haver d'exiliar a França. Tetxu també és un noi molt sensible, que s'estima a Ainoa i a la seva mare amb bojeria. Treballa en un supermercat del poble per guanyar una mica de diners per dur a casa. En resum, Tetxu és un noi que li agrada ajudar a la gent i sobretot li agrada el grup de música Led Zeppelin, el seu grup preferit desde fa molt de temps.

Carlos: En Carlos és un noi de la mateixa edat que en Tetxu més o menys, que vivia en una pensió del poble. Havia vingut buscant el seu avi al poble, encara que realment venia per una altra raó. Aparentment, Carlos era un noi molt ambale i tímid, però també molt sensible i comprensiu. Va ser de un gran ajut per a Tetxu. Realment, Carlos era el fill d'aquell home que va matar el pare de Tetxu deu anys enrere, i que havia esperat a

ser major d'edat per venir i carregar-se al qui havia matat al seu pare. Tot i així, carlos era un bon noi que venia d'un poble bastant llunyà. Al cap i a la fi, Carlos i Tetxu van acabar per ser molt bons amics i esperar que algun dia es tornessin a veure.

Ainoha: L'Ainoha era una noia de 17 anys que estava enamorada de tetxu d'una manera impressionant. Els seus pares no la deixaven sortir de nit perquè encara no era major d'edat. Als seus pares no els hi agradava Tetxu per la història del seu pare, per això quasi mai anaven en llocs on els poguessin veure. Ainoha era una noia molt dolça, que es preocupava molt pels altres, en especial del seu estimat Tetxu, i també era una gran persona amb la que podies parlar quan tenies problemes. A ella tampoc li agradava que els seus pares no la deixessin sortir de nit ni anar amb el seu novio Tetxu, però ella esperava complir els 18 per a poder fer-ho tot. És una bona persona, comprensiva, amable i molt agradable amb la gran majoria de la gent que l'envoltava.

Izaskum: L'Izaskum era la mare de Tetxu. Era una dona de mitjanana edat, que vivia amb el seu fill. La pobre Izaskum va ser moltes vegades torturada a causa de la desaparició del seu marit, l'assessí d'aquell home. La policia molts cops la va apallissar perquè els digués on era el seu marit, però al cap dels anys ho ha anat superant. És una dona molt forta interiorment, ja que ha pogut suportar tants maldecaps i seguir endavant. Ha lluitat perquè el seu fill visqués sense que s'enrecordés del seu pare, però no ho ha aconseguit, però igualment se'n sent orgullosa de com ho ha fet.

JUSTIFICACIÓ DEL TÍTOL

Jordi Sierra i Fabra li ha posat aquest títol al llibre per una raó molt simple, amb la història que explica sobre Tetxu i sobre Carlos, és normal que la conclusió que es fa darrerament a tot el que els hi passa sigui una història per oblidar i esperar a que en passi alguna altra de bona. D'aquí ve el títol, un temps per oblidar que no cal recordar durant la resta de la seva vida, ja que no hi passen coses gaire bones.

Un altre títol que jo li posaria al llibre podria ser: *L'empenediment final*. Aquest títol crec que es podria posar per el que fa finalment Carlos amb la pistola, que al final no prem el gallet, gràcies a que Tetxu li fa comprendre que ja no s'hi pot fer res i que no compliqui més les coses.

Sinó, un altre títol que li puc posar és: *Remordiments de consciència*. Crec que aquest pot ser un altre títol per al llibre perquè reflectís el que els hi passa als dos protagonistes. Tetxu recorda al seu pare, i constantment pensa perquè va fer allò de l'assassinat. I Carlos pensa en la venjança del seu pare, el qui va ser assassinat davant dels seus ulls per el pare de Tetxu. Això pot ser una de les raons del títol que he pensat.

ESTIL DIRECTE I ESTIL INDIRECTE

Directe:

–¿Has estat enamorat alguna vegada?

–Ja t'ho vaig dir. Hi ha hagut un parell de noies, però res de seriós. I veient-te a t, m'estimo més mantenir-me així durant un temps.

–Ja.

–Tothom vol enamorar-se, i quan ho aconsegueix, generalment ho passa molt malament.

–Ets un expert.

–No sóc cec.

–És que... ara els exàmens, després les vacances...– es va lamentar amb desesperació Tetxu.

–Sé que no sóc la millor companyia, però en això, sí que no t'hi puc fer res– va dir carlos.

–No siguis ruc.

Indirecte:

Tetxu li va preguntar a Carlos si alguna vegada havia estat enamorat. Aquest li va dir que només havia tingut relació amb un parell de noies però res de seriós. Tetxu no s'ho creia del tot, i llavors Carlos li va dir que enamorar-se era passar-ho malament. Tetxu li va contestar dient-li que era un expert en el tema, però Carlos no era cec. Tetxu es va lamentar pensant en els exàmens i les vacances. Però Carlos va reconèixer que ell no hi podia fer res, i Tetxu li va dir que no fos ruc.

ELS GRUPS TERRORÍSTES

ETA: La banda terrorista ETA ha assassinat en total a 854 persones. 364 víctimes eren civils, 200 guàrdies civils, 186 policies i 104 eren militars. El 28 de Juny de 1960, ETA cometia el seu primer atemptat contra una nena d'any i mig d'edat, que es deia Begoña Urroz Ibarrola, a San Sebastian.

Guipúscoa i Viscaia encapçalen la llista de les ciutats més castigades per la banda terrorista. Guipúscoa amb un balanç de 313 víctimes i Viscaia 216. Seguidament hi van Madrid i Barcelona. La capital d'Espanya amb 124 morts, i la Ciutat Comptal amb 56.

El 1980 va ser el pitjor any en la història d'ETA. Aquell any es van cobrar les vides de 100 persones, que van ser assassinades per la banda terrorista.

ETA també es caracteritza pel nombre de segrests que ha fet en la seva història. Ni més ni menys que 84 segrests, el dels quals, 9 persones van ser assassinades, 27 van ser alliberades a canvi d'un rescat i les altres van ser alliberades o rescatades per la policia, la guàrdia civil o l'Ertzaintza. Tot i així, en algun cas, el rescat va ser de 1.500 milions de pessetes. Pot ser el cas de Emiliano Revilla i Cosme Delclaux, un de Madrid i l'altre de Getxo. A alguns dels segrestats els hi van disparar a una cama, al genoll o a les dues cames. Fins i tot hi va haver algun segrestat que va ser apallissat i lliberat seguidament.

En total, ETA ha comès 854 assassinats i 84 segrests amb 9 víctimes mortals.

GRAPO: L'organització del GRAPO (*Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre*) es va formar el 2 d'agost del 1975. Van aparèixer l'octubre d'aquell mateix any a Madrid amb l'assassinat de 4 policies, però a l'agost ja havien assassinat a un guàrdia civil, però encara no es coneixia l'organització.

Els seus orígens, però, són al 1968, amb el naixement a París de l'*Organització de Marxistes Leninistes Espanyols (OMLE)*, un partit comunista pro-xinès que denunciava el revisionisme, no tant dels comunistes espanyols, sinó de la pròpia Unió Soviètica. Aquesta organització va ser fundada per set persones d'ideologia marxista-leninista del Partit Comunista (PCE) que liderava Santiago Carrillo. Al juny de 1975, la OMLE va decidir traslladar la seva activitat a Espanya.

Desde el seu naixement, la banda terrorista ha assassinat 80 persones, i 19 dels seus activistes han mort en enfrontaments amb les forces de seguretat. Encara que els seus atemptats han sigut, en la majoria de casos, actes directes contra membres de les forces de seguretat o militars, entre els seus crims més greus hi figura l'explosió d'una bomba a la cafeteria California 47 de Madrid, el 26 de maig de 1979, amb una conseqüència de 9 morts i 61 ferits.

TEMES

El terrorisme: El terrorisme en aquest llibre està descrit com un fet del passat, encara que ara també hi té activitat, però ho il·lustra d'una manera especial. Sembla com si en l'any en que li passa tota la història a Tetxu no hi hagués o no hi prengués part el terrorisme. L'única cosa que es refereix al terrorisme és el que va fer el pare de Tetxu a aquell home, el pare de Carlos, feia un temps. Després d'això ja no s'ha tornat a esmentar el

terrorisme, ja que el que li passa a la mare de Tetxu quan és apallissada, és causa de la policia.

Amistat: La amistat en el llibre està ben definida per Tetxu i Carlos, i una amistat encara més forta entre Tetxu i Ainoha. La amistat descrita entre Carlos i Tetxu es representa com dos amics, que s'acaven de conèixer, i que a mida de que es van coneixent més, la amistat que hi ha entre ells dos va creixent fins al punt en que Tetxu descobreix qui és Carlos, el fill de l'home que el seu pare va matar.

Amor: Aquest tema el reflecteixen Tetxu i Ainoha, com Tetxu i Izaskum. Són dues classes d'amor diferents, però que al cap i a la fi signifiquen el mateix. Tetxu s'estima moltíssim a Ainoha, tant que n'està bojament enamorat. L'amor que hi ha entre Izaskum i Tetxu és diferent, és amor entre mare i fill, però les circumstàncies han fet que aquest amor entre ells dos s'hagi fet més fort al tenir que soportar tantes dificultats els dos sols.

Confiança: La confiança d'aquest llibre es la que crea l'autor entre Tetxu i Ainoha i darrerament entre Tetxu i Carlos. Tetxu i Ainoha compartiesen molts secrets i coses per l'estil durant molt de temps, ja que al estar enamorat d'algú, hi genera confiança. En canvi, quan Tetxu coneix bé a Carlos és quan es genera confiança entre els dos. Llavors és quan Tetxu decideix explicar-li a Carlos la història del seu pare.

Odi: L'odi és la sensació que sent Tetxu contra el seu pare, encara que també se l'estima. A part d'aquest, també es pot veure l'odi que hi ha a la part final del llibre entre Carlos i el pare de Tetxu, l'assassí del pare de Carlos, el qual es fa veure en el moment en que Carlos està disposat a matar al pare de Tetxu, que gràcies a tetxu no ho fa.

Els grups de música: Led Zeppelin

Els inicis de Led Zeppelin es remonten al mes de juny de 1966, en el que **Jimmy Page**, un músic d'estudio de prestigi, entra a formar part de **The Yardbirds**, el grupo més important del rythm and blues britànic, i pel que hi havien desfilat guitarristes com **Eric Clapton** o **Jeff Beck**. Page comença tocant el baix, després la guitarra solista amb Beck i finalment el substitueix quan deixa el grup, al novembre d'aquell mateix any. Al desembre, **John Paul Jones** col·labora en l'àlbum dels Yardbirds *Little Games*, fent els arreglos de corda. Per altra banda, **Robert Plant** entra al 1967 a *The Band Of Joy*, on coincideix amb el bateria **John Bonham**.

A Tetxu li encanta moltíssim aquest grup de música i també li agrada molt U2, els que venen a continuació:

Els grups de música: U2

La banda U2 va sorgir a Dublín, Irlanda, al 1972, passant primer per noms com Feedback i the Hype. En mig d'un ambient popero, amb cants de Madonna, Cyndi Lauper, Duran Duran, etc, U2 es va fer respectar amb una sèrie d'àlbums com Boy, October o War, on els seus himnes de protesta i rebel·lia arribaven a les orelles de tot el món gràcies a les lletres poètiques de Bono i els acords de The Edge. Va ser fins que al 1987 van treure un àlbum: The Joshua Tree, on van arribar a un dels seus millors moments, amb cançons com With o Without You i Where the Streets Have No Name. Es van adjudicar el títol de la millor banda dels 80, i també van guanyar diversos premis grammy, entre els quals era el de millor àlbum.

BIBLIOGRAFIA

- URLografia (internet): www.google.com -> resultats
- Diccionari de Català ALBERTÍ
- Enciclopèdia Encarta 2000

– **El temps de l'oblit** *Jordi Sierra i Fabra* (Columna Jove)

Índex

Argument de l'obra.pàg 2

Temes que es tracten...pàg 3

Els grups terroristespàg 5

Descripció de personatges..pàg 6

Justificació del títol.pàg 7

Estil directe i estil indirectepàg 8

Bibliografia.pàg 9